

PROIECTŪ
DE
CONSTITUȚIUNE
pentru
PRINCIPATELE-UNITE

ALLE

ROMANIEL.

Elaboratŭ de Comisiunea Centrală.

SESIUNEA 1859.

Tipografia Națională a lui Iosif Romanov et C-nie.

BUCURESCI

1860.

1504

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

324

I 2094
Bibl. Fac. St. Jurid. Iord
T. II - 1504

CONSTITUTIUNEA PRINCIPATELORŪ-UNITE.

ALLE

ROMÂNIEI.

În numele Pré-Sânței Treimi.

Națiunea Română din Principatele-Unite Moldova și Țerra Romanescă, prin legiuitele sale organe și în virtutea Suveranității și Autonomiei sale, proclamă următoarea Constituțiune,

TITLULŪ I.

Despre Unirea Principatelor.

Art. 1. Principatele Moldova și Țerra Românescă constitue pentru totŭ d'auna unŭ singurŭ Statŭ, guvernatŭ de unŭ singurŭ Domnŭ, sub numele de Principatele-Unite alle României.

Legămintețe lorŭ secularie cu Înalta Pörtă remânŭ precum sunt statornicite prin Capitulațiunile încheiate cu cei după vremi Sultanŭ, de către Domniŭ: Mircea cellŭ Bêtrânŭ,

Vlad V. Bogdan fiul lui Ștefan cel Mare, și Vasile Lupu, care legăminte, dinpreună cu drepturile și Autonomia Națiunii Române, dinpreună cu intergritatea și neutralitatea Principatelor-Unite, sunt puse sub garanția colectivă a marilor Puteri Europene.

Art. 2. Cea întâi datorie a Puterilor Statului este de a conlucra la desăvârșirea, întărirea și apărarea Unirii Principatelor într'un singur Stat.

Art. 3. Cea mai sacră datorie a fă-cărui Român este de a susține și de a apăra Unirea Patriei într'un singur Stat Român.

TITLUL II.

Despre teritoriul Principatelor-Unite.

Art. 4. Teritoriul Principatelor-Unite este nealienabil. Marginile Statului și divisiunile administrative ale comunelor, ocólelor [plășilor] și districtelor nu se pot modifica de cât prin o legiure. Nici o concesiune de pamânt all Statului nu se pôte face asemenea fără o legiure.

TITLUL III.

Despre drepturile Românilor.

Art. 5. Toți Românii din Principatele-Unite

sunt egali înaintea legii, înaintea dărilor, înaintea conscripțiunii, și de o potrivă priimiții în funcțiunile Statului. O lege specială va hotărî condițiunile de admisibilitate și de înaintare în funcțiunile publice.

ART. 6. Libertatea individuală este garantată.

Nimini nu pôte fi reținut, arestat sau prigonit de cătă conformă legii și în casurile prevădute de lege.

Nimini nu pôte fi sustrasă, fără voia sa, de la firescii și legiuiții sêi judecătorei, afară de casulă de vina veghiată [flagrant délit.] Nimini nu pôte fi arestată de cătă în puterea unui mandatu judecătorească motivată, și care trebuie să fiă comunicată în momentulă arestării, sau cellă multă 24 ore după arestare.

Călcătorii acestoră drepturi voră fi pedepsiți potrivită legii.

ART. 7. Tôte privilegiile, scutirile sau monopolurile de clase, sunt desființate pentru totă d'auna în Statulă Română. O lege specială va precisa amanunțimile acestoră abolițiuni.

Ranguri de boierii nu se voră mai da nici priimi în viitoră.

Titularii actuali nu mai păstrează nici ună privilegiu.

Titlurile de nobleță streină, precum Principi, Knezi, Grafi, Baroni și altele asemenea, ca contrarie vechiului aședămintă

allă Terreï, sunt și remânū nepriimate în Statulū Românū.

Acéstă dispozițiune nu privesce pe streinī.

ART. 8. Românī din Principatele-Unite de tóte riturile chreștine, se bucură d'opotrivă de tóte drepturile politice.

ART. 9. Însușirea de Românū se dobîndesce, se conservă și se perde potrivitū regulelorū statornicite prin legile civile.

Constituțiunea de față și celle alte legī privitoare la drepturile politice hotărescū care sunt celle alte condițiuni necesarie pe lîngă însușirea de Românū, spre a putē cine-va esercita aceste drepturi.

ART. 10. Naturalisațiunea mică se dă, conformū legiī, de puterea judecătorească; ear naturalisațiunea cea mare se dă numai de puterea legislativă. Numai naturalisațiunea cea mare pune pe streinū într'o linie cu Românulū spre a se putē bucura de tóte drepturile politice, precum și de dreptulū de a poseda moșii.

Naturalisațiunea cea mare se dă numai la streinī de religiune chreștină.

Totū Românulū de origine, fără privire către loculū nasceriī sale, prin simplă cere adresată puteriī legislative și cu dovadă de lepădarea sa de protecțiunea streină, póte dobîndi prin actū de naturalitate drepturile de cetățenū allū Principatelorū-Unite.

Aceste drepturi se recunosc și streinilor născuți în Principatele-Unite din părinți stabiliți în țerră, și carii, ajunși în vârsta legiuită, voru cere de la puterea legislativă, și voru dobîndi prin act de naturalitate înscrierea lor între cetățenii Principatelor-Unite.

O lege specială va desvolta aceste principie.

ART. 11. Numai Români potu fi admiși în funcțiuni civile sau militare; streinii nu se potu bucura de asemenea drepturi de cât în casuri a nume statornicite de lege.

ART. 12. Nici o pedepsă nu pôte fi înființată nici applicată decât în puterea unei legi.

ART. 13. Domiciliul este neviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se pôte face decât în casurile a nume prevădute de lege și potrivit formelor de ea prescise.

Călcătorii acestui drept se voru pedepsi conform legii.

ART. 14. Toți Români, fără osebire, sunt liberi de a-și strămuta domiciliul, și a călători în întru sau afară din țerră, precum interesele lor personale 'i aru povățui, fără ca să pôtă fi împedicați decât în casurile a nume prevădute de lege.

ART. 15. Proprietatea de ori-ce natură este neviolabilă. Nimeni nu pôte fi espropriat decât pentru causă de interes public, și printr'o dréptă și prealabilă despăgubire.

O lege specială va hotărî fiă-care casă de espropriațiune.

Libera și ne împedicată întrebuințare a râurilor navigabile și flottabile, a șoselelor și altoră căi de comunicare, este de domeniulă publică.

ART. 16. Nici o lege nu pôte înființa pedepsa confiscării averiloră.

ART. 17. Pedepsa morții este desființată, afară de casurile prevăđute în condica penală militară.

Pedepsa bătaii este cu totulă desființată, Mórtea civilă remâne necunoscută în Statulă Română.

ART. 18. Sectretulă scrisoriloră și allă depeșeloră telegrafice este neviolabilă, sub pedepsa prevăđută de lege.

ART. 19. Religiunea Ortodoxă a Resăritului este religiunea Statulă Română.

Libertatea celoră alte religiuni și cultură recunoscute, cu restricțiunile prevăđute prin capitulațiunile țerei, este garantată.

Biserica Ortodoxă Română din Principatele-Unte este și remâne neatârnată de orice Chiriarchiă streină, păstrându-se însă unitatea cu Biserica Ecumenică a Resăritului în privința dogmeloră.

Affacerile spirituale, canonice și disciplinare alle Bisericei Ortodoxe din Principatele-Unte se voră cărmui de o sin-

gură autoritate sinodală centrală, compusă în coprinderea canónelor apostolice.

O lege specială va regula întocmirea și atribuțiunile acestei autorități.

O altă lege va regula pozițiunea în Principatele-Unitede a Bisericei Catolice și a celorlalte culturi creștine recunoscute, naționalizarea clerului acestor religii și neatârănarea lui de oricare protecțiune streină.

Clerul superior și instituțiunile de instrucțiune religioase superioare a religiunii ortodoxe și a tuturilor culturilor creștine recunoscute și naționalizate, se vor întreține de către Stat, după cum se va regula prin o a nume lege.

Lefile clerului parochial se vor plăti de către comună, după cum se va regula prin o a nume lege.

ART. 20. Actele Statului civil se vor ține de către autoritățile civile.

O lege specială va regula modul aplicațiunii.

Condica civilă va determina casurile de defăcere a căsătoriilor, și va regula procedura după care a se da hotărârile de despărțire.

Căsătoriile mixte între persoanele de religii ortodoxă și deosebitele rituri creștine, sunt recunoscute de legiuite în Statul Român.

ART. 21. Libertatea rostirii ideelor, în oricare

materie, este garantată fiă-căruia; ori-ce măsură preventivă este oprită, însă cu înfrînarea delictelor prevădute de lege și care s'arū causá prin esercițiulū acestei libertăți.

ART. 22. Invățătura este liberă; ori-ce măsuri preventive, afară decâtū acele necesare pentru a da societății garanțiile neapărate de capacitate și de moralitate, sunt oprite. Numai legea pôte regula înfrînarea delictelor ce arū resulta din acéstă libertate.

Ori-cine, avëndū întrebuițarea drepturilorū salle civile și dândū garanțiile de mai susū, este liberū de a deschide unū institutū de învățatură.

ART. 23. Invățătura primariă este gratuită și obligatoriă pentru fiă-care Românū. Scóle primarie române se vorū înființa îndată în tóte communele.

O lege specială va regula celle de cuviință în privirea organizării instrucțiunii publice.

ART. 24. Presa este liberă; censura nu va puté fi nici odată reaședată.

Mēsuri preventive nu sunt iertate sub nici unū cuvîntū. Delictele ce s'arū puté committe prin esercitarea acestei libertăți, se vorū pedepsi numai conformū legii penale, și se vorū judeca de juriū după înființarea lui prin o a nume lege. Pênă la înființarea acestuia, delictele de presă se

voră judeca de tribunalele astă-đi îndri-
tuite.

Când autorulă este cunoscută și domi-
ciliată pe teritoriulă Principateloră-Unite,
nu potă fi urmăriți pentru alle lui scrieri
nici editorulă, nici tipografulă, nici îm-
părțitorulă.

Fiă-care điară trebuie să aibă ună ge-
rantă responsabilă care să se bucure de
drepturile civile.

Numai Români potă fi redactori săi
geranți responsabili de điare politice.

ART. 25. Români aă dreptulă de a se aduna
fără arme prin case, pentru a trata și ques-
tiuni politice.

Adunările afară din casă, conformân-
du-se legiloră care voră regula esercițiulă
acestui drită, voră remăné suppusă legiloră
polițienesce.

Români aă dreptulă de a se associa.
Acestă dreptă nu pôte fi suppusă la nici
o măsură preventivă.

ART. 26. Fiă-care are dreptulă de a se adre-
sa la autoritățile publice prin petițiuni sub-
scrise de către una săi mai multe persóne,
neputëndă însă petiționă decătă în numele
subscrișiloră.

ART. 27. Sub răspunderea prevăđută de legi,
și fără autorisațiune prealabilă, fiă-care are
dreptulă de a urmări înaintea instan-
țeloră judecătorece competente pe funcțio-

narii publice pentru lucrările făcute de ei în esercițiul funcțiunilor lor, fără însă a jigni cele statornicite de Constituțiune și de o a nume lege în privirea responsabilității Ministrilor.

ART. 28. Nici unŭ Românŭ, fără autorisațiunea Guvernului, nu pŃte intra în serviciulŭ unŭ Statŭ streinŭ, fără ca însuși prin acés-ta să-și pŃrdă naționalitatea.

Nici un Românŭ în Principatele-Unite, întru câtŭ n'a perdutŭ naționalitatea sa, nu pŃte atîrna și nu pŃte fi apŃratŭ nici reclamatŭ de vre o autoritate streină, ci a-tîrnă numai de autoritățile Române.

Ori-cine este refugiatŭ în Statulŭ Românŭ nu pŃte fi estradatŭ decătŭ esistêndŭ reciprocitate de estradițiune.

Românulŭ ce se va îndrepta cu pîri saŭ plângerŭ la streinŭ în contra puterilorŭ Statuluiŭ, se consideră călcătorŭ allŭ autonomiei naționale. Penalitatea cuvenită se va determina printr'o lege specială.

ART. 29. Toși streinii aflători pe pămîntulŭ României se bucură de protecțiunea dată de legŭ persŃnelorŭ și averilorŭ în genere.

Acei din suppuși streini cariŭ întreprindŭ în Principatele-Unite vre unŭ negoțŭ saŭ esercită vre o meserie, sunt datorŭ a plăti deopotrivă cu Româniŭ dările ce privescŭ asemenea întreprinderŭ.

TITLULŪ IV.

Despre puterile Statului.

- ART. 30. Tóte puterile Statului din Principatele-Unite purcedũ de la Națiunea Română, și funcționează numai după principiile și regulele aședate prin Constituțiunea de față.
- ART. 31. Puterile Statului sunt încredințate Domnului, Adunării Generale și Commisiunii Centrale.
- ART. 32. Puterea legislativă se esercită colectivũ de către Domnũ, de către Adunarea Generală și de către Commisiunea Centrală.
- ART. 33. Numai Domnul și Commisiunea Centrală aũ inițiativa legislativă.
- ART. 34. Unũ proiectũ de lege respinsũ nu se mai póte înfăcișa Adunării totũ în aceea-și sesiune.
- Unũ proiectũ de lege respinsũ de trei ori nu se mai póte înfăcișa Adunării în aceea-și legislatură.
- Interpretațiunea legilorũ cu dreptũ de autoritate se cuvine a se face numai de puterea legiuitoare.
- ART. 35. Puterea esecutivă se esercită de către Domnũ, după cum se regulază prin această Constituțiune.

ART. 36. Puterea judecătorească se esereită de către Curți și Tribunale instituite prin a nume lege. Hotărârile se dau și judecătorele se esecută în numele Domnitorului.

ART. 37. Interesele esclusivă ținutale, municipale și comunale, se regulază de către în adinsă consiliuri ținutale, municipale și comunale, după principiile aședate prin Constituțiune și prin lege specială.

CAPITULUL I.

Despre Domnă și Miniștri.

SECȚIUNEA I.

Despre Domnă.

ART. 38. Puterea Constituțională Domnăscă este încredințată Măriei Salle Domnului Alesandru Ioan I. alesulă cu voturile Adunărilor din 5 și 24 Ianuariu 1859.

ART. 39. Domnulă guvernă cu concursulă Miniștriloră numiți de dînsulă.

Ellă sanționază și promulgă legile.

Ellă pôte refusa sanțiunea sa.

Ellă are dreptulă de a ierta și a micșora pedepsele în materiă criminale, fără însă a puté suspende cursulă urmăriri saă allă judecătore, ori a interveni altă felă în administrarea justiției.

Ellū pregătesce, prin Ministrii sêi, bugetele și le supune deliberațiunilorū Adunării Generale.

Ellū numesce în tóte funcțiunile Administrațiunii publice după o anume lege; nu póte însă creá o nouă funcțiune fără o lege specială.

Ellū face trebuinciósele regulamente pentru esecutarea legilorū, fără însă să póta vre o dată modifica saũ suspende legile, nici să póta scuti pe cine-va de applicarea lorū.

Ellū este capulū puterii armate. Ellū conferă gradurile militare, însă în conformitate cu legea într'acésta.

Ellū va confera decorațiunea Română, a căria instituire și condițiuni de decernere vorū forma obiectulū unei anume legi.

Ellū are dreptulū de a batte monetă conformū unei legi speciale.

Ellū încheiă cu Statele streine convențiunile necesarie pentru commerciũ, navigațiune și alte asemenea; însă, pentru ca aceste acte să aibă autoritate îndatoritóre, trebuie mai áutêiũ a fi supuse puterii legislative și aprobate de ea.

Ellū applică legile votate de puterea legislativă și întărite de Ellū, însă o lună după publicarea lorū în Monitorulū Oficialũ; ear în casurī urgente, trei ñille după a lorū publicare.

Ellū nu pôte destitui saū suspende vre unū funcționarū municipalū saū communalū de câtū după o vină constatată judecătorește.

Ellū nu pôte disolva saū suspende consiliile ținutale, municipale saū communale, decâtū pe a nume termenū prevădūtū de lege, care totū d'odată va hotărî timpulū realegerii saū reconvocării lorū.

ART. 40. Lista civilă a Domnului se votéză de Adunare, odată pentru totū d'auna, la întronarea sa.

ART. 41. Persóna Domnului este neviolabilă. Ministri lui însă sunt respundători. Ori-ce actū Domnescū trebuie să fiă contra-semnatū de către Ministrii competenți.

ART. 42. Adunarea se convócă de Domnū, și trebuie să fiă întrunită în totū anulū la atâtia Duminică a lunei lui Decembre. Cursulū fiă-căria sesiuni ordinare este de trei luni. Domnulū pôte să prelungéscă sesiunea ordinariă a Adunării, dacă cere trebuința; asemenea pôte să o proróge, însă nu mai multū de câtū odată într'o sesiune, și nu pe mai multū timpū de câtū pe o lună, afară numai dacă va avé consimțimētulū Adunării. Ellū pôte să convóce Adunarea și în sesiune esttraordinariă saū să o disolve. In acestū după urmă casū, Ellū este datorū a convoca o nouă Adu-

nare, care va trebui să fiă întrunită pînă în trei luni.

Domnului, la deschiderea fiă-cării sesiunii a Adunării, îi dă printr'unu mesagiū lămurire despre starna țerei.

ART. 43. Domnului nu se pôte depărta din coprinsulū territorulū Principatelorū-Unite fără încuviințarea Adunării Generale.

ART. 44. Domnului nu pôte avé alte drepturi decâtū acele date Lui a nume prin Constituțiune și prin osebite legi făcute în puterea acestei Constituțiunii.

SECȚIUNEA II.

Despre Miniștri.

ART. 45. Nu pôte fi Ministru decâtū cellū care este Românū din nascere, sau cellū care a dobînditū împămîntenirea cea mare.

ART. 46. Fii și frații Domnului nu potū fi Miniștri.

ART. 47. Miniștrii, și de nu arū fi membri ai Adunării, aū însă intrarea și potū lua parte la discutarea legilorū, fără a participa la votare.

ART. 48. Miniștrii sunt respundători de călcareea legilorū, și de ori-ce risipă a banilorū publici. Ei vorū fi judecați de Inalta Curte de Justiție și de Cassațiune. Urmări-

rea loră pôte fi provocată de către Domnă, sau de către Adunare.

Punerea sub acusațiune a Ministriloră nu se pôte rosti decâtă prin majoritatea de două treimi alle membriloră de față.

ART. 49. La nici ună casă ordinulă verbală sau înscrisă allă Domnului nu pôte apăra pe ună Ministru de respundere.

ART. 50. Ministrii trași la judecată dinaintea Curții de Justiție și de Cassațiune, voră fi judecați de dînsa numai pentru faptele loră ministeriale. Pentru delictetele sau criminele săvîrșite de ei, chiară în timpulă aflării loră în funcțiune, întru câtă elle nu derăza din aceste funcțiunii, precum și în procesele civile, ei voră fi judecați după legile și formele după care se judecă toți Români.

ART. 51. Domnulă nu pôte să ierte nici să micșoreze pedepsa hotărîtă Ministriloră de către Înalta Curte de Justiție și de Cassațiune, decâtă numai în puterea mijlocirii Adunării Generale.

CAPITULULĂ II.

Despre Adunarea Generală.

ART. 52. Adunarea Generală se compune de toți deputații aleși de districtele și orașele Principateloră-Unite conformă legii e-

lectorale și rîndueleură de necompatibilitate anexate la acéstă Constituțiune.

Adunarea Generală se alege pentru șep-te anni.

Legea electorală hotăresce calitățile trebuitore pentru a puté fi alegătoră, și chipulă cum trebuie să se săvîrșescă alegerile. Totă legea electorală hotăresce și calitățile neapărate spre a puté fi alesă deputată.

ART. 53. Mitropoliții și Episcopiă Eparchioți sunt de drită membri ai Adunării. Președința Adunării se cuvine Mitropoliților.

Vice-Președinții și Secretariă se alegă de Adunare.

ART. 54. Adunarea Generală este reprezentanta legală a națiunii Române din Principatele-Unite.

ART. 55. Deputații, în sînulă Adunării Generale, represintă întregă Țerra, ear nu numai partea din Principatele-Unite, care i-a numită saă collegiele loră electorale respective.

ART. 56. Deputatulă care, după alegerea sa, priimesce în timpulă mandatului seă vre ună postă salariată, saă vre odecorațiune, încetéză numai decătă de a lua parte la ședințele Adunării, și nu póte reintra în funcțiunea sa de deputată decătă după o nouă alegere.

ART. 57. Nici ună membru allă Adunării nu

póte în orî-ce timpŭ a fi prigonitŭ, urmăritŭ saŭ arrestatŭ, pentru voturile saŭ opiniunile emise de ellŭ în esercițiulŭ mandatului seŭ.

ART. 58. Persóna fiă-căruî deputatŭ este neviolabilă în timpulŭ sesiunii. Aşa dar, în cursulŭ acesteia, nici unŭ deputatŭ nu póte, sub nici uuŭ cuvîntŭ, fi urmăritŭ saŭ arrestatŭ de către vre o autoritate fără învoirea dată prin formală încheiere cu majoritate de douë treimi a Adunării.

Urmărirea saŭ arrestarea unui membru din Adunarea Generală, este amânată în timpulŭ sesiunii şi pentru totŭ cursulŭ ei, daca Adunarea o cere.

ART. 59. In timpulŭ sesiunii, în casŭ de culpă veghiată, deputatulŭ făptuitorŭ se póte arresta, însă atunci, în cele 24 ore, autoritatea este datóre a aduce casulŭ la cunoşcinţa Preşedintelui Adunării, care îndată convócă Camera spre a hotărî.

Pentru a se puté încuviinţa menţinerea arrestării, este trebuinţă de încheierea Adunării, dată cu majoritatea de douë treimi a membrilorŭ ei.

Deputatulŭ care, afară din timpulŭ sesiunii Adunării, s'a arrestatŭ sub orî-ce bănuélă de vină, în chiar dîoa întruniriî Adunării se dă sub pază în priimirea Preşedintelui ei, împreună cu tóte actele arrestării şi urmăriiî salle.

Adunarea, în termenă de trei zile, se rostescce cu majoritate de două treimi dacă arrestarea și prigonirea sunt legale și trebuie a fi menținute; la din contra, deputatulă îndată este pusă în libertate și scutitū de oră-ce urmărire.

ART. 60. Călcătorii neviolabilității deputatului se privescū și pedepsescū ca surpători ai înseși representațiunii naționale.

ART. 61. Dacă în ântăia Duminică a lunei lui Decembre a fiă-căruī annū Adunarea Generală nu va fi convocată în coprinderea Art. 42. din Constituțiune, atunci Adunarea se întrunescce de la sine în acea zi.

La casū de disolvare a Adunării, dacă pînă în termenulă de trei luni de la disolvare, o nouă Adunare nu va fi convocată potrivitū Art. 42 din Constituțiune, atunci vechii membri ai Adunării, în ziua espi-rării termenului mai susū citatū, se adună și constituie legala representațiune a Terreī.

ART. 62. Ministrii cari, în termenele hotărîte de Art. 42 din Constituțiune, nu vorū fi convocatū Adunarea Generală, se consideră ca călcători instituțiunilorū Terreī și ai representațiunii naționale, și ca asemenea, se punū în stare de acusațiune de către Adunare, și sedaū în judecata Curții de Cassațiune în însușire de Înaltă Curte de Justiție, potrivitū Art. 48 din Constituțiune.

ART. 63. Fiă-care deputatū are dreptulă de a

cere de la autorităţi, prin biuroulă Adunării, toate sciinţele ce-i ară trebui despre oră-ce ramă allă Administraţiunii publice.

ART. 64. Publicitatea şedinţeloră Adunării Generale este garantată.

ART. 65. Şedinţele Adunării Generale se constată prin procese-verbale, unulă de fiă-care şedinţă şi redigeatū de către Preşedintele sau Vice-Preşedintele cu cooperaţiunea secretariloră. Aceste procese-verbale se aducă la cunoscinţa publică prin Monitorulă Officială, care, în cătū privesce lucrările Camerei, nu stă sub altū controlū decâtū allă biuroului Adunării.

ART. 66. Adunarea Generală are dreptulă esclusivă a-şi face sau a-şi preface regulamentulă seă interioră, după care îşi esercită atribuţiunile salle.

Adunarea Generală îşi face singură budgetulă, şi cheltuelele ei de oră-ce felă se pună în sarcina Statului.

ART. 67. Operaţiunile electorale se verifică de către Adunare, care singură are dreptulă a judeca despre validitatea loră.

La revisiunea titluriloră deputaţiloră, neprimirea unui deputatū nu se pôte încuviinţa de cătū prin majoritate de două treimi a membriloră de taçă ai Adunării, şi cu votū publică.

ART. 68. Adunarea Generală nu pôte da ho-

tărîri de câtă prin majoritatea absolută a voturilor.

Când voturile sunt împărțite în două părți egale, propunerile cele supuse de-
liberării sunt respinse.

Adunarea Generală nu pôte ține ședin-
țe și da hotărîri fără ca să fiă față cellă
puçină jumătate și unulă din întregulă nu-
mără allă membriloră din care se compu-
ne Adunarea.

ART. 69. Adunarea Generală are dreptulă de
enqueste (cercetare, droit d'enquête.)

ART. 70. Adunarea Generală discută și votéză
proiectele de legi care i se înfăcișeză de
cătă Domnă din parte'i, saă din partea
Commisiunii Centrale. Adunarea le pôte
amenda sub reserva Art. 94 din Constitu-
țiune.

ART. 71. Poliția Adunării este a înseși Adu-
nării. Acéstă poliție se întrebuinteză în nu-
mele Adunării de cătă Președintele saă de
cătă Vice-Președintele, care, după închie-
rea Adunării, singură pôte da ordine guar-
dei de serviciu.

ART. 72. Nici o putere armată nu se pôte pu-
ne împrejurulă saă la ușile Adunării fără
învoirea ei. Toți aceia ce voră călca acés-
tă prescripțiune, se voră pedepsi ca sur-
pători ai representațiunii naționale.

ART. 73. Particularii nu potă înfăcișa Adună-

rii, în persoană, petițiunii, de câtă numai prin mijlocirea a cinci deputați.

ART. 74. Adunarea are dreptulă a respinge saă a trimite Ministeriului competentă petițiunile ce-i sunt adresate, și a-i cere lămuriri saă a i le recomanda spre îndreptare.

ART. 75. Fiă-care membru allă Adunării ce voiesce a adresa Guvernului interpelațiunii, este datoră a încunoscianța pe Ministeriū cu trei zile mai 'nainte.

ART. 76. Pentru ună interesă mare națională saă în casă de forță maioră, Adunarea Generală este liberă a se aduna ori unde va găsi de cuviință.

ART. 77. Fiă-care membru allă Adunării Generale priimesce o indemnisațiune de lei două miș pe lună, pe timpulă sesiunii. Ceș ce locuescū în orașulă unde se ține Adunarea nu priimescū acestă indemnisațiune.

ART. 78. Adunarea Generală întrunită cu Comisiunea Centrală alege, la casă de vacanță, pe Mitropoliții și pe Episcopii Eparchioți, numai dintre membrii Clerului pămîntenă, cariș voră fi cunoscuți prin pietatea loră esemplară, prin patriotismulă și prin capacitatea loră.

Aceste alegeri voră fi supuse sanționării Domnului.

CAPITULULŪ. III.

Despre Comissiunea Centrală.

ART. 79. Comissiunea Centrală se compune de 16 Membri: optŭ aleși de către puterea legislativă din sînulŭ ei, și optŭ aleși de către Domnŭ din foștii saŭ actualii membri ai Adunării Generale, saŭ dintre foștii membri ai Comissiunii Centrale, saŭ dintre persoanele care vorŭ fi fostŭ împlinitŭ funcțiunii înalte în Țerră, și a nume Ministri, directori la Ministerie, membri la vre o Curte judecătorească, procurori la Înalta Curte, protomedici, officeri superiori, ingineri primari (en chef), membri Consiliului superiorŭ de instrucțiune publică, Agenți officiali ai Statului în streinătate, și prefecti de poliție din Bucuresci și Iași.

ART. 80. Deputații aleși de Adunare saŭ numiți de Domnŭ membri ai Comissiunii Centrale, nu încetază prin acésta de a fi deputați.

ART. 81. Membrii Comissiunii Centrale reprezintă în sînulŭ ei, fără distincțiune, unulŭ și acella-și principiŭ: *Unirea Principatelorŭ în unŭ singurŭ Statŭ Românŭ.*

ART. 82. Prerogativa neviolabilității însușită membrilorŭ Adunării Generale, în timpulŭ sesiunii, o au membrii Comissiunii Cen-

trale în totu timpul mandatu loru, după cum este hotărîtu pentru deputați la Articolele 58, 59 și 60 din Constituțiunea de față.

ART. 83. Dispozițiunile Articolelor 57, 63, 66, 69, 71, 72, și 76 din Constituțiunea de față se aplică deopotrivă și la Comisiunea Centrală.

ART. 84. Ședințele Comisiunii Centrale sunt secrete.

Lucrările ei se constată prin protocoale, și se publică sub singurul ei control.

ART. 85. Comisiunea Centrală ține ședințe și votază când se află față nouă comisari, afară de escepțiunile unde ea socotesce că trebuie două treimi a membrilor ei.

ART. 86. Membrii Comisiunii Centrale numiți dintre deputați conservă dreptul de a lua parte în Adunarea Generală la alegerea Domnului.

ART. 87. Comisiunea Centrală este permanentă. Ea pôte însă, când o îngădue lucrările sale, să se amâne pentru unu timp, care nici într'unu casu nu pôte trece peste patru luni.

Cursul funcțiunilor Comisarilor, atât a membrilor numiți de către Domn, precum și a celor aleși de către Adunare, este mărginitu în câtu ține legislatura. Cu tôte acestea, funcțiunile membrilor e-

șiți nu potü înceta de câtü la installarea nouilor membri.

Când espiră mandatulü Adunării Generale, saü când ea se disolvă, Commisiunea Centrală se renoesce în totalitate la deschiderea noiei Adunări.

Membrii eșiți potü fi din nou aleși.

ART. 88. Funcțiunile membrilorü Commisiunii Centrale sunt retribuite.

ART. 89. Commisiunea Centrală numesce pe Președintele ei. In casü când voturile se împartü de o potrivă între doui candidați, atunci se hotăresce prin sorți.

Funcțiunile Președintelü încetéză cu mandatulü sëü de membru allü Commisiunii Centrale; elle potü fi renoite.

In casü de împărțire egală a voturilorü în deliberațiunile sale, votulü Președintelü este precumpëitorü.

Commisiunea Centrală își face singură budgetulü, și cheltueele ei de ori-ce felü se punü în sarcina Statulü.

ART. 90. Dispoșiunile constitutive alle noiei organisări a Statulü Românü sunt puse sub apërarea Commisiunii Centrale. Ea pöte arăta Domnului abusurile, pöte cere stîrpirea lorü, și propune îmbunătățirile care arü fi de întrodusü în differitele ramuri alle Administrațiunii.

ART. 91. Commisiunea Centrală are dreptü de a priimi petițiunile particularilorü, de a le

trimite Ministeriului competentă spre a-î cere lămuriri, sau de a i le recomanda spre îndreptare.

ART. 92. Comisiunea Centrală judecă conflictele dintre instanțele administrative și judecătorești, precum și conflictele dintre acestea cu consiliile ținutale, municipale și comunale.

O lege specială va regula modulă după care ea va exercita această jurisdicțiune.

ART. 93. Domnulă trimite Comisiunii Centrale toate propunerile de interesă generală care i s'ară păre de folosă a le preface în proiecte de legi.

Proiectele de legi pregătite de Comisiunea Centrală se suppună, prin mijlocirea Domnului, la deliberarea Adunării Generale.

ART. 94. Daca Adunarea Generală introduce amendamente la proiectele de legi, proiectulă amendată se trimite Comisiunii Centrale, care apprețuesce și hotăresce ună proiectă definitivă, pe care Adunarea nu-lă mai pôte decâtă adopta sau respinge în totală.

ART. 95. Legile de interesă locală nu se sancționază de Domnă, de câtă numai după ce s'au comunicată de Dînsulă Comisiunii Centrale, care are a apprețui dacă ele sunt compatibile cu dispozițiunile constitutive alle noiei organisări.

CAPITULUL IV.

Despre puterea judecătorească.

ART. 96. Contestațiunile attingătoare de drepturile civile sunt exclusivă de atribuțiunea tribunalelor.

ART. 97. Constituțiunile attingătoare de esecutarea drepturilor politice, sunt asemenea de competența tribunalelor, afară de excepțiunile aședate prin legi.

ART. 98. Nici ună tribunală, nici o jurisdicțiune contencioasă nu se pôte înființa decâtă numai în puterea unei a nune legi.

Comisiuni și tribunaluri estraordinarie nu se potă creă nici odată, sub nici ună felă de numire și sub nici ună felă de cuvântă.

ART. 99. O Înaltă Curte de Justiție și de Casațiune se institue pentru întregul Stată Română.

Acésta nu intră în fondulă pricinilor, afară numai când judecă ca Înaltă Curte de Justiție pe Ministrii și pe cei alți funcționari dați în judecata ei.

O lege specială va regula organizarea acestei Înalte Curți.

Membrii Curții de Casațiune voră fi inamovibili chiar de la întocmirea ei.

ART. 100. Cătă pentru membrii celloră alte Curți

și tribunale, o lege specială va hotărî condițiunile de admisibilitate și de înaintare în magistratură, luându de basă applicarea progresivă a principiului inamovibilității.

ART. 101. Curtea de Casațiune, în accord cu Commisiunea Centrală, va hotărî când trebuie să începă a se applica în tótă puterea sa principiul inamovibilității în magistratură. Acésta se va face prin o a nune lege. Atunci și judecătorii cellorū alte instanțe se vorū numi pe viéță, și unū judecătorū nu va poté fi datū afară din serviciū, nici suspendatū din funcțiunile salle, decâtū numai după o hotărîre judecătorească.

Pînă atunci judecătorii potū fi schimbați de Domnū, daca se rēdică în contralorū casū de nemoralitate din partea Curții de Appelū competente, saū din partea Curții de Casațiune; earasupra membrilorū Curților de Appelū, din partea Curții de Casațiune.

Mutarea unū judecătorū de la unū tribunalū la altulū nu póte avé locū, decâtū printr'o nouă numire, fiindū și cu a sa învoire.

ART. 102. Hotărîrile date de către Curți și tribunale se appeléză în Casațiune esclusivū la Curtea de Casațiune, conformū legi.

ART. 103. Curtea de Casațiune esercită unū

dreptu de censură și de disciplină asupra Curților de Appel și a tribunalelor.

În materie penală ea are dreptul de jurisdicțiune exclusivă asupra membrilor săi.

ART. 104. Ca Înalta Curte de Justiție, Curtea de Casațiune cercetază pîrele provocate în contra Ministrilor de către Domnului său de către Adunarea Generală, și îi judecă fără apel. Asemenea ea judecă și pe funcționarii asupra cărora, după condica penală, avea pînă acum jurisdicțiunea Înalta Curte sau Divanul Domnescu.

ART. 105. Juriul se înființează în procesele politice, criminale și de presă. O lege specială va statua organizarea sa.

ART. 106. Ministeriul public se înființează în totă coprinderea Principatelor-Unite.

ART. 107. Legea organizării ramului judiciar va hotărî numărul Curților și al tribunalelor, compunerea, reșidența și atribuțiile lor, astă-fel că darea justiției să fie mai grabnică, ca procedura să se simplifice, și numărul instanțelor de apel să se micșoreze.

ART. 108. Ședințele tuturilor instanțelor judecătorești sunt publice, afară numai când publicitatea lor ar putea amenința bunele moravuri sau liniștea publică, la care întimplare, tribunalul declară acesta prin încheiere de țiar (jurnal).

Unu asemenea țiar, când se atinge

de cercetarea delictelor politice și de presă, nu se poate încheia, de cât prin unanimitate.

ART. 109. Tóte hotărîrile judecătoreci, trebuie să fiă motivate pe unŭ a nume articolŭ de lege și să se citescă cu uşile deschise.

ART. 110. Judecătorii de la tribunale și Curți se numescŭ de Domnŭ, după rînduela următoare:

Pentru tribunalele de ântêia instanță, fiă-care consiliŭ ținutalŭ în sesiunea sa anuală, întocmesce o listă de unŭ numărŭ de candidați îndoitu de numărulŭ membrilorŭ tribunalului localŭ. O altă asemenea listă se face și de către Curtea Apelativă pentru fiă-care tribunalŭ din resorțulŭ ei. Candidații aleși trebuie să însușescă calitățile de admisibilitate cerute de legea specială a organizării judecătoreci.

Membrii tribunalelorŭ se numescŭ de Domnŭ dintre candidații de pe acelle liste.

Președinții tribunalelorŭ se numescŭ dintre procurorii de tribunale.

Membrii Curților de Appelŭ se numescŭ de Domnŭ dintre Președinții de tribunale, dintre membrii Ministeriului publicŭ de pe lângă Curți, din corpulŭ avocațilorŭ și allŭ profesorilorŭ de la facultățile de dreptŭ, și dintre directorii Depertamentului Dreptății. Președinții Curților Appelative, dintre membri acestorŭ Curți.

Membrii Curții de Casațiune se numesc de Domnău dintre președinții Curților de apelă, fostii Ministri ai Justiției și procurorii generali de la Curtea de Casațiune. Președinții Curții de Casațiune, dintre membrii acestei Curți.

Ântêiele numiri la Curtea de Casațiune, la înființarea ei, se voră face după o-sebită dispozițiune și rînduélă, precum se va regula în legiuirea organizării ei.

Domnulă numesce și depărtéză pe funcționarii Ministeriului publică (procurori) a-seđați lêngă Curțile judecătorești și tribunale.

Legea inamovibilității nu se aplică la acești funcționari.

ART. 111. Nici ună judicătôră nu pôte primi de la Guvernău altă funcțiune salariată, afară daca voiesce a îndeplini fără plată aceea funcțiune, și fără jignirea celloră prescise de către legi asupra necompatibilității funcțiuniloră între elle.

Acéstă dispozițiune nu se aplică la postulă de profesoră în scólele publice.

ART. 112. Militarii pentru crimine și delictes, altele decâtă acele privitóre la disciplină, sunt suppuși tribunaleloră regulate, statornicite pentru toți cetățeni, și se judecă după legile commune. Jurisdicțiunea militară nu esiste decâtă pentru casurile de disci-

plină; ea se va regula prin o lege specială.

ART. 113. Curtea de Casațiune are dreptul de a judeca conflictele de atribuțiune în partea judecătorească, după chipul regulat prin lege.

ART. 114. Curțile și tribunalele nu pot pune în lucrare decisiunile și regulamentele administrative generale, ținutale, municipale și comunale, decât pe atât pe cât ele vor fi conform legilor.

CAPITULUL V.

Despre instituțiunile ținutale, municipale și comunale.

ART. 115. Instituțiunile ținutale, municipale și comunale vor fi priimi, prin a nume lege, totă desvoltarea îngăduită de Constituțiune de față.

ART. 116. Compunerea consiliilor ținutale, municipale și comunale, precum și atribuțiunile lor, vor fi regulate de către a nume lege.

ART. 117. Acea lege va applica principiile următoare;

1. Alegerea directă a membrilor.
2. Competința consiliilor în toate interesele ținuturilor, municipalităților și comunelor respective, sub reserva însă a în-

cuviințării ce urmează a se da lucrărilor lor în casurile și după chipurile prin legi hotărâte.

3. Publicitatea ședințelor acestor consilii, cu mărginirile însă statornicite prin legi.

4. Întocmirea și publicarea bugetelor și a socotelor.

5. Intervenirea Domnului, a Adunării Generale sau a Comisiunii Centrale pentru a opri pe consiliile ținutale, municipale și comunale de a eși din atribuțiunile lor hotărâte de legi, și de a vătăma interesul general.

TITLUL V.

Despre Finanțe.

ART. 118. Ori-ce dare este aședată numai în privința folosului public, all Statului, districtului său communei.

Fiă-care contribue la dările publice în proporțiune cu averea sa.

Dările directe nu se votază și nu se încuviințază de puterea legislativă de cât pe un an. Celle indirecte se pot vota pînă la șese ani.

Nici o dare în trebuința Statului nu se pôte pune sau lua de cât numai în puterea unei a nune legi, încuviințată de A-

dunarea Generală și Commisiunea Centrală, și sancționată de Domnă.

Afară de excepțiunile hotărîte de lege, nici o sarcină, nici o dare ținutală, municipală sau communală, nu se poate așeza de câtă cu învoirea consiliilor respective.

Dările locale, votate de consiliile ținutale, municipale și communale, trebuie să primescă consecrațiunea puterii legiuitoare și a Domnului.

ART. 119. Budgetulă veniturilor și allă cheltueleură Statului, pregătită în totă anulă prin îngrijirea puterii esecutive, și suppusă Adunării Generale care'lă poate modifica, nu este definitivă de câtă după ce va fi votată de Adunare, dechiarată de Commisiunea Centrală că este conformă Constituțiunii, și întărită de Domnă.

Budgetulă se votează numai pe ună anulă.

Daca budgetulă nu se votează în termenulă cuvenită, puterea esecutivă îndesulă serviciile publice conformă budgetulă anulă trecută, fără însă ca acăsta să potă urma pe mai multă de două anni.

ART. 120. Differitele fonduri provenite pînă acum din case speciale și de care Guvernulă dispunea sub differite titluri, trebuie să fiă coprinse în budgetulă generală allă venituriloră Statului, fără însă a se attinge de veniturile speciale alle districteloră, mu-

unicipalităților și comunelor, care nici odată nu se pot întrebuința de cât în interesele lor respective.

ART. 121. Regularea definitivă a socotelor trebuie să fiă prezentată Adunării Generale cellă mai târziu în termen de două ani, socotiți de la încheierea fiă-cărui esercițiu.

ART. 122. Legile de finanțe se publică în Monitorul Oficial ca și cele alte legi și regulamente de administrațiune publică.

ART. 123. În materii de dajdie nu se pot aședa privilegie.

Scutiri și micșorări de dări nu se pot aședa de cât prin o a nume lege.

ART. 124. Numai legea pôte să reguleze pensiunile de drită, care se trecă tôte în budgetul generală allă Statului, și numai Adunarea Generală pôte să încuviințeze pensiunile resplătitoare și gratificațiunile.

ART. 125. O Curte de Control se va organiza prin o a nume lege cu atribuțiunile și pe principiile următoare:

1. Membrii Curții de Control se vor numi de către Domnă, însă din cei a nume pentru acêsta presentați prin două liste supuse Lui, una de către Adunarea Generală, și cealaltă de către Comisiunea Centrală.

2. Membrii acestei Curți vor începe a fi inamovibili de odată cu membrii celloră alte instanțe judecătorești.

3. Acésta Curte este însărcinată cu e-saminarea și limpedirea tuturilor semelorū administrațiunii generale și a tuturilor persónelorū ce sunt datóre a da socotélă despre banii Statului.

4. Ea priveghéză ca nici unū condeiū din cheltueele budgetului să nu trecă peste suma hotărîită prin budgetū, precum nici ca unū § să se cheltuésă în trebuința altuia.

5. Ea încheiă semele differitelorū administrațiunii alle Statului, și este datóre să strîngă totū felulū de lămuriri și dovedī necesarie attingétóre de aceste seme. Semele generale alle Statului se suppunū cercetării Adunării Generale, împreună cu observațiunile ce Curtea de Controlū face asupra lorū.

6. Curtea de Controlū judecă pricinile isvorîte din socotelele dintre Statū și contabilī. Hotărîrile ei sunt supuse la recursū în casațiune, încâtū privesce violarea formelorū saū a legii.

ART. 126. Averile monastirilorū închinete și ne-închinete, alle schiturilorū și alle bisericelorū catedrale se vorū administra de acum înainte, tóte și fără nici o escepțiune, de Ministeriulū Culturilorū.

O lege specială va regula partea de venituri ce va da Statului pe totū anulū acestorū aședăminte religióse pentru în-

treținerea lor, precum și ajutorul venitului monastirilor Locurilor-Sfinte la care unele din monastirile țerei sunt închinat. Totu această lege va regula numărul monastirilor cu comunități religioase, ce trebuie a fi păstrate în fiă-care eparchiă, numărul membrilor acestor comunități și condițiunile admiterii lor.

Partea din venituri care, după îndestularea trebuințelor religioase mai sus-citate, va rămâne disponibilă, se va întrebuința pentru întreținerea așezămintelor de bine-facere și de instrucțiune publică.

Tote aceste venituri și cheltue voru figura în budgetul generalu allu Statului, după budgetul specialu ce va face pe totu anulul Ministeriulu Culturiloru.

TITLULŪ VI.

Despre puterea armată.

ART. 127. Puterea armată este națională; ea se recrutază prin conscripțiune.

Întrebuințarea ei pentru a păstra și pentru a reaseđa ordinea publică se face după requisitiunea (cererea) autorităților civile, după a nune regule ce se voru statornici printr'o lege specială.

ART. 128. Legea conscripțiunii va statornici

modulă recrutațiunii armatei de liniă pe principiile următoare:

1. Conscriptiunea trebuie să se facă numai prin sorți, fără a fi oprite angagementele voluntarie.

2. Timpulă deserviciu este de șese ani.

3. După șese ani de serviciu, soldații eșiți se numără în rezerva de liniă optăspre-dece ani.

4. În timpu de pace soldații dela rezervă sunt chiămați la manevre numai odată pe annu, tómnă după lucrulă câmpulu.

5. În timpu de resbellu soldații de la rezervă sunt chiămați sub stégu pentru a pune pe picioru de resbellu armata de liniă, allu căreia efectivu, în timpu de pace, nu trebuie să trecă peste jumătate din numărulă cerutū pentru a fi în completū fiă-care batalionu.

Chiămarea soldaților de la rezervă se face începându de la cei mai în urmă eșiți din liniă.

ART. 129. La casu când pentru apărarea țerei, arū face trebuință a se recruta pe lângă contingentele normale și alte contingente extraordinarie, acestea vorū fi votate de puterea legislativă.

ART. 130. Legea regulază înaintarea în graduri, drepturile și îndatoririle militariloru.

O lege specială va regula dreptulū și îndatoririle soldaților de la rezervă.

ART. 131. Instituțiunea cordonășilor și a do-
robanților se va applica în totu Statulū
Romānū sub numele comunū de guar-
diani, și după o a nume lege ce se va
face.

Totu acea lege va regula drepturile și
îndatoririle guardianilor.

ART. 132. În timpū de pace trupele de liniă,
pe lêngă serviciulū lorū, facū și lucrări de
utilitate publică, precum șosele, drumuri de
ferū, canaluri, fortificațiuni și altele ase-
menea.

Pentru aceste lucrări trupele de liniă pri-
imescū o retribuțiune proporționată cu lu-
crulū făcutū, după cum se va regula prin-
tr'o lege specială.

ART. 133. Nici o trupă streină nu pôte, nici
occupa pămîntulū României, nici trece pe
ellū, de câtū în puterea unei a nume legi.

ART. 134. Militarilorū nu se potū lua gradu-
rile, onorile și pensiunile lorū, de câtū nu-
mai prin chipurile hotărîte de lege.

TITLULŪ VII.

Dispozițiuni Generale.

ART. 135. Culorile Principatelorū-Unite urméză
a fi Albastru, Galbenū și Roșu.

Stégurile ostirii Române pörtă inscrip-
țiunea următoare: *În Unire Virtutea.*

ART. 136. Residența obicnuită a Domnului și a marilor corpuri ale Statului este orașul București.

ART. 137. Nici un fel de jurământ nu se poate impune cui-va de cât în puterea unei legi, care hotărește și formula lui.

ART. 138. Nici o lege, nici un regulament de administrațiune generală sau locală, nu pot fi îndatoritoare de cât după ce se publică în chipul hotărît de lege.

ART. 139. După regularea sistemului contribuțiilor prin legea finanțiară, legea electorală actuală va fi suppusă unei revisiuni, însă cu păstrarea unui censu determinat, dar totu odată și cu introducerea în corpurile electorale a capacităților, spre a se pute aplica o asemenea reformă electorală la viitoare alegeri.

ART. 140. Punerea în lucrare a Constituțiunii nu poate fi amânată nici în totalu nici în parte.

TITLUL VIII.

Despre revisiunea Constituțiunii.

ART. 141. Adunarea legislativă are dreptul de a declara că este locu de a se supune revisiunii totul sau o parte din Constituțiunea actuală. Acastă declarațiune trebuie însă a fi formulată de Adunare prin

majoritate de două treimi și după trei citiri a propunerii făcută din 15 în 15 zile în ședință publică.

Îndată ce această declarațiune s'a făcut și s'a aprobat de Comisiunea Centrală și de puterea executivă, Adunarea este dizolvată de drit și alta se convoca în termen de trei luni.

Adunarea nouă procede la modificările trebuitoare; elle însă nu se adoptă de cât întru cât adună o majoritate de două treimi a voturilor și sancționarea Domnului.

Noua Adunare n'are alte atribuțiuni de cât revisiunea Constituțiunii, după care se dizolvă.

TITLUL IX.

Dispozițiuni transitorie.

ART. 142. Legislațiunea astă-zi în vigore este abrogată în dispozițiunile care sunt contrarie Constituțiunii de față.

ART. 143. Comisiunea Centrală va codifica legile existente, puindu-le în armoniă cu actualul constitutiv al nouei organizațiuni.

Ea va revide regulamentele organice, precum și codicile civilă, criminală civilă și militară, de comerț și de procedură, astă-fel în cât să nu existe de acum

înainte de câtu unu singuru și acella-și corpū de legislațiune, care se va esecuta în Statulū Românū după ce se va fi votatū de Adunarea Generală, se va fi întăritū și promulgatū de către Domnū.

Art. 144. Commisiunea Centrală se va ocupa mai cu deosibire și câtū mai îngrabă cu proiectarea legilorū organice privitoare la obiectele următore:

1. Organisațiunea părții judiciare, a Curții de Casațiune, a Juriului și a Ministeriului publicū.

2. Revisiunea legii care regulază relațiunile dintre proprietari de pămîntū cu cultivatori, spre a îmbunătăți starea țerranilorū.

3. Înființarea de bance teritoriale, spre înlesnirea lucrătorilor de pămîntū, și pentru înființarea de societăți, care să cumpere de la mezatū moșii întregi și să le vînză în părți mici spre a înlesni și a activă, câtū se pôte mai multū, împrôrietărire a locuitorilor ce arū voi a se împrôrietări.

4. Precisarea abolițiunilorū, monopolurilorū, scutirilorū și a privilegiilorū.

5. Revisiunea legii naturalisațiunii, adaptându-o cu spiritulū Constituțiunii actuale.

6. Legea finanțelorū și înființarea Curții de Controlū.

7. Organisațiunea ținutală, municipală și communală.

8. Organisaţiunea armatei după principiele aşedate prin Constituţiunea de faţă, și codul penală militară.

9. Organisaţiunea autorităţii Sinodale Centrale a Bisericei Ortodoxe Române din Principatele-Unite, a administraţiunii averiloră monastiriloră închinată și ne închinată și a instrucţiunii religiose.

10. Alegerea Mitropoliţiloră și Episcopiloră eparchioţi, precum și tôte drepturile și îndatoririle loră.

11. Regularea trebiloră Bisericei Catolice și a celloră alte cultură chreştine.

12. Instrucţiunea publică și înfiinţarea unei Universităţiă putendă da grade academice.

13. Organisaţiunea serviciului sanitară.

14. Baterea monetei și statornicirea sistemului metrică decimală pentru greutăţi și măsuri.

15. Statutele decoraţiunii Române.

16. Responsabilitatea Ministriloră și a celoră alţi funcţionari publici.

17. Reorganisarea Ministerieloră cu determinarea atributeloră loră, și în deosebă a Ministeriuluiă din Întru, cu privire de a i se restrînge attributele.

18. Reforma sistemului penitenţiară.

19. Regularea pensiuniloră.

20. Desvoltarea căiloră de comunica-

țiune prin șosele, drumuri de feră, canale, etc.

21. Încurajarea formării unei marine de comerț și deschiderea de porturi de mare, înlesnirea și înaintarea agriculturii, a comerțului și a industriei, prin înființarea de comițe agricole, expozițiuni publice, premii și institute de credit.

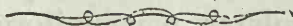
22. Condițiunile de admisibilitate și de înaintare în funcțiunile administrațiunii publice, sporirea lefilor funcționarilor și oprirea cumulului, sau incompatibilitatea funcțiunilor între dînsele.

23. Regularea modului după care Comisiunea Centrală judecă conflictele dintre partea administrativă și partea judecătorească, precum și conflictele dintre acestea cu autoritățile ținutale, municipale și comunale.

24. Legea pentru ape, păduri și mine.

25. Legea pentru oprirea năvălirii ebreilor străini, și graduala emancipare a celor pămîntenți.

ART. 145. Acastă Constituțiune este pusă sub scutul și apărarea întregii Națiuni Române.

ANNEXA I.

Despre vacanța Tronului.

ART. 1. La casă de vacanță a Tronului și pînă la installarea unui Principe Strein, precum se arată la Art. 3 din această anexă, administrațiunea este încredințată Consiliului de Miniștri care de drită intră în exercițiu. Atribuțiunile acestui Consiliu, curat administrative, sunt mărginite în espedierea affacerilor, fără a puté schimba pe funcționari de câtă numai pentru delictes constatate judecătoreșce. În asemenea casă, ellă nu'î pôte înlocui de câtă provisoriu.

ART. 2. La casă de vacanță înainte de a se aședa ună singur Consiliu de Miniștri pentru Principatele-Unite, ambele Adunări împreună cu deputații din Commisiunea Centrală, se voră întruni și voră numi pentru Statulă Română ună singur Consiliu de Miniștri din ambele Ministerie în ființă.

Acestă Consiliu va funcționa potrivit articolului precedentă.

ART. 3. La casă de vacanță, întimplându-se ca Adunarea să fiă întrunită, ea este datore a alege, pênă în optă zile, dintr'o dinastie Domnitore de alle Europei, ună Prin-

cipe Streinū cu creditatea Tronului. Ear nefiindū întrunită, Adunarea se va întruni în termenū de Țece Țille.

În casū când ea va fi disolvată, se va pâși la noue alegeri în termenū de 15 Țille, și noua Adunare asemenea se va întruni în termenū de 10 Țille. În cele optū Țille de la întrunirea ei, ea va fi datore să procedă la alegerea Principelui Streinū. Presința a trei pătrimi din numărul membrilor înscriși va fi cerută spre a procede la alegere. În casū când în optū Țille nu s'arū face alegerea, în a noua Ți la améȚi Adunarea va pâși la alegere, orī și care arū fi numărul membrilor de față.

ART. 4. Domnulū nu va puté lua cırma Guvernului de câtū după ce va face cu solemnitate, înaintea Adunării Generale și a Comisiunii Centrale întrunite, jurămîntulū următorū:

„Jurū în numele Pré-Sânței Treimi că
 „voiū păzi cu sânțenie Constituțiunea și
 „legile Țerreī, că voiū întări și voiū apē-
 „ra Unirea Principatelorū în unū singurū
 „Statū Românū, drepturile acestui Statū,
 „Autonomia și integritatea lui.

„Așa DumneȚeū și Națiunea Română
 să ne fiă întru ajutorū.“

Acestū jurămîntū rostitū, se va subscrie de Domnū și se va păstra în archiva Adunării Generale.

ANNEXA II.

Legea Electorală.

TITLULŪ I.

Despre Capacitatea Electorală.

- ART. 1. Este alegător ū în Principatele-Unite, orū-cine născut ū sau naturalizat ū Român ū, are vūrsta de 25 anni ūmpliniūi, ūi ūntrunesc tot ū d'odată cele alte condiūiuni statornicite prin legea de faūă.
- ART. 2. Alegătorii sunt primarii sau direcūi.
- ART. 3. Este alegător ū primari ū ūn districte orū-cine va dovedi că are un ū venit ū fonciari ū (venit ū din avere nemiūcătore) cell ū puūin ū de una sută galbeni.
- ART. 4. Este alegător ū direct ū ūn districte orū-cine va dovedi că are un ū venit ū fonciari ū cell ū puūin ū de una miie galbeni.
- ART. 5. Este alegător ū direct ū ūn oraūe orū-cine va dovedi că are un ū capital ū fonciari ū, industrial ū sau comercial ū, cell ū puūin ū de ūese mi ū galbeni.
- ART. 6. Veniturile mai sus ū arătate, precum ūi capitalurile, da ū dreptul ū de alegător ū, chiar

provenindă din zestre sau din epitropia copiilor proprii ai alegătorului.

ART. 7. Veniturile anuale din vii, păduri puse în parcheturi, mori, herestrae, poduri, hanuri, poverne [velnițe] fabrici, toate acestea aflându-se pe proprietatea alegătorului, se consideră ca venituri fonciariu.

ART. 8. Differitele venituri sau capitaluri chiar din mai multe districte se vor putea aduna spre completarea venitului sau a capitalului cerut de Art. 3, 4 și 5 din această legiuire.

ART. 9. Totu felul de clădiri de prin orașe, fondurile de magasi, bani împrumutați cu ipotecă, bani întrebuințați în arendare de moșii și de alte nemiscătoare, bani întrebuințați în aședare sau exploatare de fabrice și manufacture, în cumpărătoare de păduri și alte asemenea exploatari, se consideră ca unu capitalu fonciariu, industrialu sau comercialu.

ART. 10. Proprietatea fonciaria se dovedesce prin documente sau prin notorietate publică.

Veniturile se dovedescu prin contracte de arendare, adeverate sau constatate judecătorese, sau prin expertisă. (prețuire.)

Capitalurile se dovedescu prin acte autentice, sau obiecte înființa constatate, sau prin condicii ținute în rînduēla prevăduță de lege, sau prin expertisă.

ART. 11. Nu vor putea fi alegători, de și altu-

felu aru avé capacitate întru acésta :

a). Acei ce atârna de vre o jurisdicțiune streină.

b). Interdicți.

c). Faliții nereabilitați.

d). Acei ce voru fi fostu condamnați la pedepse degrađătoare și infamante, sau numai infamante.

TITLULŪ I.

Despre domiciliulū politicū.

ART. 12. Domiciliulū politicū allū fiă-căruī alegătorū Românū este în orașulū, în districtulū saū în plasa [ocolulū] unde își are ellū proprietatea saū aședămîntulū.

Când cine-va are proprietăți saū aședăminte în mai multe locuri, este liberū a-și alege domiciliulū politicū în orī-care din acelle locuri arū voi; dar la acestū casū este datorū a face înscrisū declarațiune de alegerea domiciliulū cu patru-đeci đille înaintea termenulū încheiării listelorū, atātū la administrațiunea unde pēnă atunci își avea domiciliulū politicū, cātū și la administrațiunea unde voiesce a-lū transfera.

ART. 13. Alegătorii fiă-cării categorii ce adună deosebitū în collegie speciale spre a procede la operațiunile lorū respective.

Nimeni, sub cuvîntū că are proprietăți

ori aședămintele în mai multe districte sau de mai multe categorii, nu pôte exercita dreptul de alegător de câtă într'ună singurū collegiū.

ART. 14. Acei cu capacitatea prevădută la art. 5, de și cu domiciliul în districte, vorū fi alegători în orașulū residențialū allū districtulū unde își alegū domiciliulū politicū.

TITLULŪ III.

Despre eligibilū.

ART. 15. Este eligibilū, fără osebire, în tôte colegiele electorale ori-cine, născutū sau împămîntenitū Românū [cu naturalisațiunea cea mare] are vârsta de 30 anni deplinū și dovedesce prin acte autentice, sau prin espertisă, că are unū venitū cellū puținū de patru sute galbeni de ori-ce natură.

ART. 16. Deputatulū alesū în mai multe cercuri electorale va fi datorū să facă cunoscută opțiunea sa către Președintele Adunării Generale, în celle d'ânteiū dece ȕille care vorū urma după declarațiunea validității acestorū alegeri.

Daca ellū nu va declara acéstă opțiune în arătatulū termenū, biuroulū Adunării va hotărî în ședință prin sorți collegiulū la care va remâne deputatū.

ART. 17. În casă de vacanță produsă în urma unei opțiuni, în urmă de mörte, demisiune sau altă întâmplare, collegiul electorală, remasă fără deputatü, se va convoca cellü multü în timpü de trei luni spre a alege unü altü deputatü.

ART. 18. Funcțiunile de directori și de șefi de secțiune în Ministerie, de prefecti, secretari de districte [sameși], precum și acelele de sub-prefecti de districte, șefi și comisarii de Poliți, militari cu comandă sau făcëndü parte din Staburile Domnescü și allü armatei, sunt necompatibile cu mandatulü de deputatü.

Membrii Curții de Casațiune nu potü face parte din Adunare.

ART. 19. Președinții, membrii și procurorii tribunalelorü de districte nu potü fi aleși deputați în collegiele districtului jurisdicțiunii lorü.

Asemenea nu potü fi aleși deputați în orașulü unde funcționéză, președintele și membrii consiliului municipalü.

ART. 20. Ori-ce deputatü va priimi o funcțiune publică salariată, o înaintare, decorațiune sau gratificațiune, se va considera prin acesta chiar ca demisionatü de membru allü Adunării, și se va suppune la o allü doilea alegere.

TITLUL IV.

Despre listele electorale.

ART. 21. Listele alegătorilor sunt permanente, se formază și se reviduesc în însă în fiecare an și în fiecare district prin îngrijirea administrațiunii.

ART. 22. Alegătorii se înscriu de către Administrațiunile respective în codici în adinsă întocmite, numerotate și șnuruite sub sigiliul Ministeriului din Întru, de pe care se trimit Ministeriului copii legalisate spre a îngriji a se tipări și a se trimite un îndestulător număr de esemplare pentru fiecare district, spre a se affșa în cea d'ânteiu Duminică a lunei lui Ianuarie, pretutinden unde trebuința va cere.

ART. 23. Dacă numărul alegătorilor unui colegiu nu se urcă cellu puțin pênă la numărul de 21, acest număr se completează cu din cei ce au venitul sau capitalul cellu mai apropiat la censul cerut prin articolele 3, 4, și 5.

La întâmplare când doui sau mai mulți din cei în urmă înscriși aru avé totu același venit sau capital, atunci este alegător cellu d'ânteiu înscris după ordinea alfabetică a familiei.

ART. 24. Administratorii și sub-administratorii

adaogă în liste pe cei ce cunoscă că în-
trunescă sau aū dobînditū calitătēle cerute
de lege, și pe cei ce sunt rēmași neînscriși
mai dinainte. Ei scotū din liste:

1. Pe cei morți.

2. Pe aceia a cărorā înscriere se va fi
declaratū nulă de autoritătēle judecătorești.

Asemenea ei facū o însemnare:

1. De aceia cariī arū socoti că urmēzā
a se scōte din liste, ca uniī ce'și arū fi per-
dutū calitătēle cerute.

2. De aceia ce socotescū că s'aū înscrișū
fără rînduelă, de și înscrierea lorū nu se
va fi contestatū.

Pentru acestia ei ținū registru și arată
motivele și actele sprijinitōre.

Numele acestorū din urmă se trecū în
osebită riglă [rubrică] în listele ce se vorū
afișa.

ART. 25. Listele alegătorilorū coprindū: în fa-
ța fiă-cărui nume felulū și situațiunea pro-
prietății saū a capitalului, cu însemnarea
actului doveditorū și a vîrstei alegēto-
rului.

ART. 26. Codicele coprindētōre listelorū de a-
legători staū pururea deschise în cancelarie-
le prefecturilorū, a sub-prefecturilorū și a
municipalitățilorū în totū timpulū hotărîtū
pentru reclamațiunī, spre a se putē con-
sulta de către orī-care va cere să le vadă.

ART. 27. Orī-cine va avē vre o plângere în

contra listelor, sau pentru că s'a înscrisă fără rînduială, sau pentru că nu s'a înscrisă, sau pentru că s'aă comisă greșele la înscrierea sa în liste, pôte să-și adreseze reclamațiunea mai ântêiă către administrațiunea respectivă în celle d'ântêiă trei săptămâni ce urmêză după publicarea listelor.

ART. 28. Reclamațiunile se subscriu de reclamantă sau de procuratorul [împuțernicitul] seă, și se trecă de prefecti sau de sub-prefecti într'ună osebită registru șnuruită și sigilată [pecetluită] după data presentațiunii loră.

Prefecti sau sub-prefecti dau reclamanților dovadă [recipisă] de priimirea reclamațiunilor și actelor doveditoare, pe care se însamnă data și numărul registrului.

ART. 29. Ori-ce alegător pôte reclama înscrierea sau ștergerea din liste a ori-căruă individă ară dovedi că ară avé dreptă, sau că s'ară fi trecută fără dreptă în lista colegiului din care ellă face parte.

ART. 30. În termenă de cinci dille cellă multă de la priimirea reclamațiunii, prefectulă este datoră a se pronunța asupra reclamațiunii, și la casă de a o respinge încheiă dăriă [jurnală] motivată, de pe care dă copie legalisată reclamantului.

ART. 31. În termenă de dece dille de la priimirea copiei de dăriă allă Administrațiunii, reclamantulă are dreptulă a appela la

tribunalul local care hotăresce cu urgență și ca cea din urmă instanță.

ART. 32. Hotărârile tribunalelor pot fi atacate de partea interesantă saă de Ministeriul publică în Casațiune, pentru călcarea legii saă a procedurii, în termenă de cinci-spre-dece zile de la data hotărării tribunalului.

ART. 33. În urma termenului de trei săptămâni hotărîtă pentru reclamațiunii, administrațiunea nu pôte trece în listele alegătorilor alte persoane de câtă pe acelea alle căroră reclamațiunii, date în termenulă hotărîtă, se voră fi încuviințată saă de către însă-și administrațiunea saă de către autoritatea judecătorească.

Spre acestă sfârșită, fiă-care administrațiune publică din 15 în 15 zile ună tablou de rectificării, conformă hotărârilor încheiate în aceste termene, cu însemnare a actului încuviințatoră reclamațiunii, și totă odată trece numele acelloră alegători în lista și registrulă generală.

ART. 34. Listele anuale de alegători, precum și tablourile de rectificării, se publică îndată prin Monitorulă Officială și se comunică totă d'odată atătă redactorilor de diarie, câtă și tipografiloră cari ară voi a le publica.

TITLULŪ V.

Despre collegiele electorale.

ART. 36. Adunarea Electivă se compune de membrii aleși de districte și orașe. Mitropolii și Episcopiile eparchioți sunt de dritu membrii ai Adunării.

ART. 36. Alegătorii primarii prin districte numescū în fiă-care sub-prefectură trei alegători, cari adunați în orașulū de residență allū districtulū, alegū și ei unū deputatū pentru fiă-care districtū.

ART. 37. Alegătorii direcți în districte alegū doui deputați pentru fiă-care districtū.

ART. 38. Prin orașe alegătorii direcți de orașe, alegū la Bucuresci și Iași câte doui deputați; la Craiova, Ploesti, Brăila, Galați și Ismail câte doui deputați; prin cele alte orașe, residențe de districte, câte unū deputatū.

ART. 39. În districtulū Ismailū, nefindū putință de a se forma collegiulū de proprietari mari și acellū de proprietari mici, câți din acestia s'arū afla, votéză în collegiele respective din districtulū Cahulū; ear numērulū de trei deputați ceruți a se trimite de ambele collegie mai susū-citate, se alegū de coloniele și dominiile Statulū din partea Besarabiei înapoită Moldaviei, și a nume:

unul de către oraşul Bolgrad, un al doilea de către colonie, şi cell de al treilea de către domnie.

Alegerea acestor deputaţi se face de următoarele trei collegie şi a nume:

a). Collegiul din Bolgrad, format de 21 alegători primari din acell oraş.

b). Collegiul coloniilor, compus de reprezentanţii tuturilor coloniilor, câte unul de fiă-care coloniă.

c). Collegiul dominiilor Statului, format de reprezentanţii tuturilor satelor dominiale, câte unul de fiă-care comună.

Alegătorii primari ai acestor collegie se aleg de acellea-şi corpuri de către care se aleg autorităţile comunale alle oraşului Bolgrad, alle coloniilor şi alle dominiilor.

ART. 40. Nicî unul collegiu nu pôte procede la alegere, de nu vor fi faţă cell puşin jumătate din numerul legal de alegători din cari se compune acell collegiu.

ART. 41. Tôte collegie electorale se convoca de către Domn cu trei săptămâni cell puşin înainte dillei fixate pentru alegeri, şi se adună în oraşele de residenţă respective.

ART. 42. Alegătorii fiă-căria categorii se adună separat în collegie speciale spre a procede la operaţiunea alegerii.

ART. 43. Collegie electorale nu se pot oc-

cupa de nici unŭ altŭ obiectŭ de cãtu nu-mai de acella allŭ alegerii deputaŭilorŭ.

Biuroulŭ are îndatorire a opri îndatã ori-ce discuŭiune sau deliberare streinã a-legerilorŭ.

ART. 44. Lista alegãtorilorŭ fiã-cãruia collegiŭ trebuie sã stea affiŭatã în sala ŕedinŭelorŭ salle în totŭ cursulŭ operaŭiunii alegerilorŭ.

ART. 45. Collegiele de oraŕe ŕi acellea de alegãtori primarii ŕi direcŭi de districte se deschidŭ sub preŕedinŭa prefectului districtului, ŕi prin plãŕi sub preŕedinŭa sub-prefectului, la ñioa hotãritã prin ordonanŭã Domnãscã, ŕi totŭ d'a una la amãdã.

ART. 46. Daca numãrulŭ alegãtorilorŭ preŕenŭi nu este cellŭ puŭinŭ acella cerutŭ de Art. 23, se prelungesce sesiunea acellui collegiŭ electoralŭ în cursŭ de cincŭ ñille. A cincea ñi la amãdã, de nu se va fi pututŭ complecta numãrulŭ cerutŭ, collegiulŭ intrã în lucrare ŕi desãvŕŕesce alegerea, oricare arŭ fi numãrulŭ alegãtorilorŭ.

ART. 47. Prefectulŭ ŕi sub-prefectulŭ, la deschiderea collegiului, dau mai ântãiŭ citire ordonanŭei de convocare, ŕi apoi facŭ apelulŭ nominalŭ dupã lista affiŭatã.

Dupã aceea prefectulŭ sau sub-prefectulŭ se retragŭ, ear collegiulŭ numesce prin acclamare preŕedinŭe pe cellŭ mai în vŕstã dintre alegãtori, care chiamã douŭ secretari dintre cei mai tinerŭ, spre a forma

împreună biuroulă provisoriu. Cu acestă biuroă collegiuă procede la alegerea biuroulă definitivă, numindă dintre membrii sei ună președinte și duoă secretari prin bilete cu votă secretă, prin simplă maioritate a voturilor.

ART. 48. Președintele collegiuă are poliția Adunării.

Nici o putere armată nu pôte fi pusă în sala ședințeloră saă în jurulă localuluă ei fără cererea sa.

Autoritățile civile și militare sunt datore a-î da ori-ce ajutoră le va cere.

Biuroulă pronunță asupra dificultățiloră ce s'ară puté ivi în cursulă operațiuniloră electorale; ori-ce reclamațiună s'ară face, precum și încheerile motivate alle biuroulă, se voră înscrie în procesulă-verbală.

Actele attingetore de acelle reclamațiună se sub-scriu de membrii biuroulă spre a se supune în urmă la chibzuirea Adunării Generale, care singură are dreptulă a judeca despre validitatea operațiuniloră electorale.

ART. 49. Votulă pentru alegerea deputațiiloră este secretă.

Alegerea se face după maioritatea voturiloră exprimate, adică jumătate și unulă din alegătoriă de față.

ART. 50. Președintele collegiuă începe operațiunea alegerii chiamându pe alegători

pe rîndu după ordinea alfabetică a familiei.

Fiă-care alegătoru chiămatu priimesce de la președinte unū biletu, pe care scrie votulū seū pe o masă deosebită și isolată. Biletele vorū fi de aceea-și hărtiă și tăiate de biuroū într'acella-și formatu. Alegătorulū care nu va sci să scrie, alege după a sa plăcere, pe unulū din alegătorii de față ca să-i scrie votulū seū.

După aceea alegătorulū depune biletulū seū, strînsū într'unū modū uniformū, arătātū de președinte, într'o urnă depusă pe masa biuroului.

Masa biuroului va fi astū-felū aședată în cātū alegătorii să pótă circula în jurulū ei pe când se vorū deschide și se vorū ci-ti biletele.

ART. 51. După ce vorū fi votatū toți alegătorii, se deschide urna, se verifică mai întēiū numērulū biletelorū, și președintele le citește apoi câte unulū unulū în fața tutulorū alegătorilorū.

Secretariū înscriū numele aleșilorū pe o într'adinsū listă, și președintele proclamă votulū.

ART. 52. Îndată după proclamarea votulū, biletele se ardū în prezența collegiului.

ART. 53. Dacă nici unū candidatū nu dobîndesce, la cellū d'antēiū scrutinū, majoritatea cerută de Art. 49, atunci se procede la o a doua votare totū secretă, și candidatulū

care întrunește cele mai multe voturi, aceea este alesă.

Întâmplându-se ca la această a doua votare să fiă paritate de voturi între doi candidați din cei cu mai multe voturi, atunci se face balotare cu bile albe și negre între acei doi candidați.

La casă de a se menține paritatea, se hotărăsește prin sorți.

ART. 54. La împlinire când biuroul nu voiesce să urmeze operațiunea alegerii și se retrage, atunci alegătorii remași, în orice număr ar fi, alegă altă biuro și desăvârșesc alegerea.

ART. 55. Sărvârșindu-se alegerea, biuroul întocmesce un act subscris de președinte și de secretari, care se legalizează și de administrațiune. La casă de refuz din partea administrațiunii, acesta se constată de către biuro prin a nune proces-verbal.

Cu acest act alesul deputat se înfăcișează la Adunare.

TITLUL VI.

Dispozițiuni Generale.

ART. 56. În casă de alegeri generale sau parțiale, ordonanța Domnăscă de convocare se publică cellă puțină cu douăzeci și șase

înaintea dillei hotărîte pentru întrunirea colegiului.

ART. 57. Adunarea Generală are singură dreptul de a primi demisiunea vre-unuia din membrii sei.

ART. 58. Deputații cari nu sunt cu reședința în orașul unde Adunarea își ține ședințele, primesc o indemnisațiune de 2000 lei pe lună în totu timpul sesiunii la care voru fi prezenți.

ART. 59. Ori-ce persoană care se va înscrie în listele electorale prin mijloce frauduloase, sau care și va ascunde vre una din neapacitățile prevădute, sau va fi luat parte la votu nefiind înscriș în liste, sau fiind lipsitu de dreptul de alegătoru, se pedepsește cu o amendă de 100 galbeni cellu puțin, și de 1000 galbeni cellu multu, sau cu închisore de optu zile cellu puțin, și de trei luni cellu multu.

ART. 60. În casu când Ministeriul publicu nu ia inițiativa, dece alegătorii adunați au dreptul a intenta procesu criminalu în contra: întâiu, a ori-căruu individ, care în timpul operațiunilor electorale, aru ascunde, aru adăoga sau aru schimba listele; allu douilea, în contra tuturilor acellora cari aru turbura operațiunile electorale și aru attinge libertatea votării prin mijloce încelătore, violință sau amenințări.

ART. 61. Daca s'arü dovedi că alegerea unui

deputatū s'a făcutū prin manevre corrup-tore, atâtū deputatūlū alesū, câtū și alegătorii sunt respunđători. Adunarea, pe lângă escluderea deputatului vinovatū, pôte declara pe acesta necapabilū de a mai fi realesū de vre unū collegiū pe totū timpulū legislațiunii, și pôte pe acellū timpū suspende și dreptulū de suffragiū allū alegătorilorū dovedii de complicitate, fără prejudițiulū penalității prevădute de Art. 36 din codica penală a Terrei Romănesci* și applicată de tribunalele judecătorești căroră se comunică enquesta (cercetarea) și încheierea Adunării.

Alegătorii așa esclusi se vorū înlocui în collegiulū respectivū conformū Art. 23 din acéstă lege.

Enquesta asupra manevrelorū corrup-tore ce arū fi întovărășitū o alegere, se face de către delegații aleși de Adunare.

Tótă încheierea făcută de Adunare, atâtū pentru escluderea deputatului, câtū și pentru rînduirea de enquestă și lovirea de

* Art. 86 din C. P. a Ter. Rom. Acella care la alegeri va fi cumpăratū, sau va fi vîndutū unū votū cu ori-care prețū, se va pedepsi cu poprirea dreptului de a fi alegătorū și alesū. de la cincī anni pînă la deuce, și nu va putē fi orînduitū în serviciū publicū pe același cursū de vreme.

Către acéstă, vîndătorulū și cumpăratóorulū votului se vorū osîndi să plătescă fiă-care dreptū globire îndouitū prețulū datū sau făgăduitū pentru acellū votū.

necapacitate a alesului și a alegătorilor culpabili, se dă cu majoritate a două treimi a Adunării.

ART. 62. Orî-ce funcționar public, administrativ sau judecătoresc, precum și orî-ce persoană orînduită de dînșii cu vre o es-pertisă, ară contribui a falsifica listele e-lectorale, prin înscriere sau scótere, fără drept, din liste a vre unui alegător, sau prin vre o neadevărată es-pertisă, este pe-depsit ca surpător allu representațiunii naționale, conformu legii penale ce se va întocmi într'adinsu pentru aceasta.

Biblioteca Fac. de St. Juridice Iasi

FINE.

